

ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΩ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

(Πίναξ Α', Β', Γ' και Δ'.)

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1883 ἐκαθαρίσθη ὁ περὶ τὴν *Θόλον τοῦ Πολυκλείτου* χώρος, ἀπεκαλύφθη ὁλόκληρος καὶ ἐκαθαρίσθη ὁ ναὸς τοῦ *Ἀσκληπιοῦ* καὶ παρ' αὐτῷ ἀνεκαλύφθη μεγάλη *ἰωνικὴ στοά*, ἐν ἣ ἐγένοντο ἄλλα τε εὐρήματα καὶ δύο τῶν περιφρήμων ἐκείνων ὑπὸ τοῦ Πausανίου μνημονευομένων ἐπιγραφῶν τῶν ἰαμάτων. Τῶν μνημείων τούτων ἀπεφάσισεν ἡ ἡμετέρα Ἑταιρία νὰ δημοσιεύσῃ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς αὐτῆς ἀκριβῆ καὶ λεπτομερῆ σχέδια καὶ ἀνέθηκε τὴν ἐργασίαν ταύτην τῷ διακεκριμένῳ ἀρχιτέκτονι κ. Dörpfeld, ὅστις ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ἀγόμενος τοῦ νὰ συμβάλῃται ἵνα τὰ διαπρεπῆ ταῦτα ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα γείνωσι γνωστὰ τοῖς ἐνδιαφερομένοις ἐν πλήρει ἀληθείᾳ προθύμως ἀπεδέξατο τὴν πρότασιν τῆς Ἑταιρίας καὶ μεταβὰς μετ' ἐμοῦ κατὰ Ἰανουάριον ἀρξαμένου ἔτους 1884 εἰς Ἐπίδαυρον ἐφιλοπόνησεν ἐξ πίνακας περιέχοντας τὰ ἀξιολογώτατα τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀνασκαφῶν μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθέντων μνημείων. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ σύγχρονος δημοσίευσις καὶ τῶν ἐξ τούτων πινάκων θὰ ὑπερέβαινε τὰ ὅρια τῶν ἀνὰ χεῖρας Πρακτικῶν, ἀπεφασίσθη νὰ δημοσιευθῶσι νῦν οἱ τέσσαρες μόνον πίνακες (1), οἱ τὰ σχέδια τοῦ θεάτρου καὶ τῆς θόλου περιέχοντες, οἱ λοιποὶ δὲ δύο (καὶ εἴ τι ἄξιον λόγου ἀνακαλυφθῆ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος) νὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1884.

(1) Ἀτυχῶς οἱ πίνακες οὔτοι οὔτε τὴν ἀκρίβειαν οὔτε τὸ κάλλος τῶν πρωτοτύπων σχεδίων τοῦ κ. Dörpfeld ἀποδίδουσι· τοῦτο ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἐκπληξῇ τοὺς γνωρίζοντας πόσον ἀτελῶς ἔχει παρ' ἡμῖν ἡ δημοσίευσις εἰκόνων καὶ σχεδιασμάτων.

1. ΘΕΑΤΡΟΝ.

(Πιραξ Α' και Β'.)

Ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ ἔτους 1881 ἐδημοσιεύθη ἡ περὶ τοῦ Θεάτρου ἔκθεσις μου καὶ εἰς ταύτην παραπέμπω τὸν ἀναγνώστην (1). Ἐνταῦθα λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῶν τοῦ Dörpfeld σχεδίων προσθέτω μόνον παρατηρήσεις τινὰς καὶ συμπληρωτικὰς εἰδήσεις οὐχὶ βεβαίως διὰ τοὺς ἀρχιτέκτονας, εἰς οὓς τὰ σχέδια εἶνε ἀρκετὰ καὶ ἐναργῆ, ἀλλὰ διὰ τοὺς πολλοὺς ἀναγνώστας τῶν Πρακτικῶν.

Ἐν τῇ κατὰ τὸ ἔτος 1882 γενομένη συμπληρωτικῇ ἀνασκαφῇ τοῦ θεάτρου (ἴδ. καὶ Πρακτικὰ τοῦ ἔτους 1882 σελ. 75) ἀπεκαλύφθησαν τὰ ἀναλήμματα τοῦ κοίλου (Πίν. Α'. 1) καὶ τὰ οἰκοδομήματα τῆς σκηνῆς (Πίν. Α'. 3). Τὰ ἀναλήμματα τῆς κάτω ζώνης τοῦ κοίλου σώζονται ὁλόκληρα, μέχρι δηλ. τοῦ διαζώματος. Ἡ κατὰ τὰ ἄκρα δὲ τοῦ διαζώματος τούτου ἀποτελουμένη διὰ προεκβολῆς δύο τοίχων πρὸς τὰ ἔξω τριγωνικὴ κρηπίς ἔχει οἰκοδομικὸν λόγον, ἐγένετο δηλ. πρὸς στερέωσιν τῶν ἀναλημμάτων. Ἐν τῇ ἄνω δὲ ζώνῃ τὰ ἀναλήμματα εἶνε καταστραμμένα· μόνον ἐν τῇ ἀνατολικῇ πτέρυγι σώζεται ἐλάχιστον μέρος, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι τῇ κατὰ τὰ ἄκρα κερκίδι τῆς κάτω ζώνης τοῦ κοίλου ἀντιστοιχοῦν ἐν τῇ ἄνω ζώνῃ οὐχὶ δύο, ἀλλὰ μία μόνον κερκίς. Ἡ ἄνω ἄρα ζώνη ἦτο διηρημένη οὐχὶ εἰς 24 ἀλλ' εἰς 22 κερκίδας. Κατὰ τὰ ἄκρα δὲ τοῦ διαζώματος εἶνε τοιαύτη ἡ διεύθυνσις καὶ προεκβολὴ τῶν ἀναλημμάτων, ὥστε καταφανές εἶνε ὅτι ὑπῆρχον ἐκεῖ πύλαι· εὐρέθησαν μάλιστα καὶ τινες τῶν ἀποτελούντων αὐτὰς λίθων.

Ἐν τῷ αὐτῷ Α' πίνακι εἰκονίζονται πρὸς τούτοις ἀκριβεῖς σχεδίω καὶ οἱ τοῦ κοίλου θρόνοι, οἷον οἱ περὶ τὴν ὀρχήστραν (ἀρ. 4), αἱ ὑπὲρ τὴν ἄνω σειρὰν ἐδωλίων τῆς κάτω ζώνης (ἀρ.

(1) Τὰ τὴν ἔκθεσίν μου ταύτην συνοδεύοντα σχέδια δὲν εἶνε ὅλως ἀκριβῆ, διότι, οὔτε τὰ ἀναλήμματα τοῦ κοίλου, οὔτε τὰ οἰκοδομήματα τῆς σκηνῆς, εἶχον τότε ἀποκαλυφθῆ. Ἴδε καὶ Πρακτικὰ τοῦ ἔτους 1882, σελ. 75.

7), αἱ ὑπὲρ τὴν κρηπίδα τοῦ διαζώματος (ἀρ. 6) καὶ τὸ ὀπισθεν τούτων ἐδώλιον (ἀρ. 5) (1).

Ὡς πρὸς τὴν ὀρχήστραν δὲ (Πίν. Α' 3) παρατηρητέον ὅτι ὁ Dörpfeld διέκρινεν ἐν αὐτῇ τρία κέντρα. Τὸ κοῖλον δηλ. ἔχει σχῆμα ἀκριβῶς κυκλικὸν μέχρι τῶν δύο κατὰ τὰ ἄκρα κερκίδων τῆς κάτω ζώνης, καὶ οὕτω τὸ μέρος τοῦτο κέντρον ἔχει αὐτὸ τὸ κέντρον τοῦ κύκλου τῆς ὀρχήστρας, ἦτοι τὸ Α' ἀπὸ δὲ τῶν δύο ἄκρων κερκίδων ἄρχεται ἡ τοῦ κοίλου ἀπὸ τοῦ κύκλου ἀπόκλισις καὶ οὕτως οἱ μὲν πρὸς ἀνατολὰς ἔχουσι κέντρον τὸ Γ οἱ δὲ πρὸς δυσμὰς τὸ Β.

Τὸ σχέδιον δὲ τῆς σκηνῆς εἶνε πολὺ διάφορον τοῦ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1881, διότι τότε ὡς ἐλέχθη, δὲν ἦτο αὕτη ἐντελῶς ἀποκεκαλυμμένη. Ἐν τῇ κατὰ τὸ 1882 γενομένη ἀνασκαφῇ εὐρέθη ἀρκετὸν ὑλικὸν αὐτῆς, ἐξ οὗ ὀρμώμενος ὁ Dörpfeld ἐδυνήθη νὰ ἀναπαραστήσῃ ἐν τῷ Β' Πίνακι τὰ σπουδαιότερα τῶν μερῶν αὐτῆς.

Τὸ ὕψος τοῦ δι' ἡμικιόνων κεκοσμημένου τοῦ πάλαι τοίχου τοῦ ὑποσκηνίου (Πίν. Β' 3 καὶ 7) ἦτο ἀκριβῶς 12 ποδῶν. Καὶ ἐγὼ μὲν συνεπέρινον τοῦτο ἐν τῇ ἀνωτέρω μνημονευθείσῃ ἐκθέσει μου, ὁ Dörpfeld ὁμως ἐδυνήθη νὰ καταμετρήσῃ αὐτὸ ἀκριβῶς, ὀρμηθεὶς ἐκ τῆς παραστάδος τῆς θύρας Κ (Πίν. Α' ἀρ. 3), ἣτις σώζεται ὀλόκληρος. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ τοίχου τούτου, ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ κέντρου τῆς ὀρχήστρας, ὑπῆρχε θύρα (Πίν. Α' ἀρ. 3, Θ), δι' ἣς συνεκοινῶνει τὸ ὑποσκήνιον μετὰ τῆς ὀρχήστρας. Θύραι ὑπῆρχον τὸ πάλαι καὶ κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ τοίχου, ἐνθα σχηματίζονται αἱ τετραγωνικαὶ πρὸς τὸ κοῖλον ἐκβολαὶ (Πίν. Α' ἀρ. 3, Η καὶ Ι)· ἐν τοῖς ρωμαϊκοῖς ὁμως χρόνοις δὲν ἐγένετο πλέον χρῆσις τῶν θυρῶν τούτων καὶ οὕτως ἐτέθησαν ἐν τῷ τετραγωνικῷ χώρῳ ἀγάλματα, ὧν αἱ βάσεις κεῖνται κατὰ χώραν (Η' καὶ Ι'). Ὡς πρὸς δὲ τὸ ἀπέναντι τοῦ κοίλου τείχος τοῦ χώρου Ν καὶ Ξ (Πίν. Α' ἀρ. 3), ὅπερ ἀπολήγει εἰς τὸ κατώφλιον τῶν πυλῶν Δ καὶ Μ, ὁ Dörpfeld φρονεῖ τὰ αὐτά, ἃ

(1) Ἡ ἐν τῷ πίνακι τομὴ τοῦ κοίλου (ἀρ. 2) ἐλήφθη ἐκ τῶν ἐν ἔτει 1881 δημοσιευθέντων σχεδίων, ἵνα ὁ ἀναγνώστης ἔχη πρὸ ὀφθαλμῶν ἐν τῷ αὐτῷ πίνακι ὅ,τι ἀναγκαῖοι αὐτῷ πρὸς σύλληψιν πλήρους ἐννοίας τοῦ θεάτρου.

ἐξέθηκα ἐν τῇ ἐκθέσει μου (σελ. 25), φρονεῖ δηλ. ὅτι ἐνταῦθα ὑπῆρχε κλίμαξ ἢ θά ἀπετελεῖτο ἀνωφερές ἐπίπεδον, δι' οὗ ἐκ τῶν πυλῶν Δ καὶ Μ ἀνήρχετό τις εἰς τὴν σκηνὴν (ἴδ. καὶ Πίν. Β' ἀρ. 5, Γ)· διὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ χώρου κατήρχετό τις ὡσαύτως ἐκ τῆς σκηνῆς εἰς τὰς παρόδους καὶ ἐκεῖθεν μετέβαιναν εἰς τὴν ὄρχήστραν, ὡς δεικνύουσιν οἱ κατὰ χώραν κείμενοι λίθοι Ζ' καὶ Κ', οἵτινες ἀπετέλουν μέρος βαθμῆδος κλίμακος. Τέλος δὲ ρητέον ὅτι ἐν τῷ γείσῳ τοῦ τοίχου τοῦ ὑποσκηνίου βλέπει τις καὶ τὰς ὀπὰς, αἷς ἦσαν ἐμπεπηγμένοι αἱ τὸ ἔδαφος τοῦ λογείου ἀποτελοῦσαι ξύλινοι δοκοὶ (Πίν. Β' ἀρ. 5, Β).

Τὰ οἰκοδομήματα δὲ τῆς σκηνῆς εἶνε τρία, τὰ Σ, Ρ καὶ Χ. Τὸ ὅπισθεν τοῦ λογείου μέγα οἰκοδόμημα Σ ἔχει πέντε λίθους τῷ ἐδάφει ἐμπεπηγμένους, ὧν ὁ μέσος ἀντιστοιχεῖ ἀκριβῶς τῷ κέντρῳ τῆς ὄρχήστρας. Ἐπὶ τῶν λίθων τούτων ἐστηρίζοντο τὸ πάλαι ἀρράβδωτοι κίονες, οἵτινες ὑπεβάσταζον τὸ ἔδαφος ὅπισθεν τοῦ λογείου οἰκοδομήματος. Ὡς πρὸς δὲ τὸ δωμάτιον Χ παρατηρητέον ὅτι ἐπειδὴ ὁ θριγκὸς τῶν πυλῶν τοῦ θεάτρου ἔχει καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας πλευρὰς πρόσοψιν, ὃ ἐστὶν ἦτο καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτοῦ πλευρὰς ὄρατός, καταφανὲς εἶνε ὅτι οἱ τοῖχοι τοῦ δωματίου τούτου δὲν ἐξείκοντο ὑπὲρ αὐτόν. Κατ' ἀκολουθίαν, ἢ τὸ προκείμενον δωματίον εἶχεν ὕψος ἕλασσον τῶν 5 μέτρων, ἦτο ἄρα ταπεινότερον τοῦ διωρόφου μεγάλου οἰκοδομήματος τῆς σκηνῆς, ἢ δὲν ἦτο κυρίως δωμάτιον ἀλλὰ μόνον χῶρος περιβαλλόμενος ὑπὸ τείχους καὶ εἰς ἄγνωστόν τινα σκοπὸν χρησιμεύων. Τοιοῦτος χῶρος θὰ ὑπῆρχε καὶ εἰς τὸ ἀντικείμενον, τὸ ἀνατολικόν, τῆς σκηνῆς μέρος (ὁ Υ), ἀλλ' οἱ τοῖχοι ἐκεῖ κατεστράφησαν καὶ μόνον ἐλάχιστον μέρος αὐτῶν σώζεται παρὰ τὴν παραστάδα τῶν πυλῶν.

Ἐν τῷ Β' δὲ πίνακι εἰκονίζονται αἱ μεγαλοπρεπεῖς τοῦ θεάτρου πύλαι (ἀρ. 1, 3 καὶ 4), ὧν εὐρέθη ἅπαν σχεδὸν τὸ ὕλικόν. Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 1 σχεδίῳ βλέπει τις καὶ τομὴν τῶν ἀναλημάτων καὶ τὸ σχῆμα τῶν ἐπιστεφόντων αὐτὰ καὶ κιγκλίδωμα ἀποτελούντων λίθων, περὶ ὧν ἴδε καὶ ἐκθεσίμ μου (σελ. 26, σημ. 1.)

2. ΘΟΛΟΣ.

(Πίναξ Γ' και Δ').

Τὰ τῆς θόλου τοῦ Πολυκλείτου ἐδημοσιεύθησαν ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ ἔτους 1882 και εἰς τὴν ἐν αὐτοῖς ἔκθεσίν μου παραπέμπω τὸν ἀναγνώστην. Τοῦ οἰκοδομήματος ὅμως μὴ ὄντος τότε ἐντελῶς ἀποκεκαλυμμένου, τὰ σχέδια ἐκεῖνα δὲν ἐδύναντο νὰ εἶνε ἅπαντα ὀρθὰ και τέλεια, ὥστε μόνον διὰ τῶν νῦν δημοσιευμένων σχεδίων τοῦ Dörpfeld δύναται τις νὰ σχηματίσῃ ὀρθὴν και πλήρη ἔννοιαν τοῦ λαμπροτάτου τούτου οἰκοδομήματος.

Τὰ ἐν τῷ Γ' πίνακι σχέδια παριστῶσι τὸ οἰκοδόμημα τὸ μὲν ὑπ' ἄρ. 1 ὡς νῦν ὑπάρχει, τὰ δὲ ὑπ' ἄρ. 2, 3 και 4 ὡς ὑπῆρχεν, ἤτοι εἰκονίζουσιν ἀναπαράστασιν αὐτοῦ γενομένην κατὰ τὸ ἀνακαλυφθὲν ὑλικόν. Κατὰ ταῦτα τὸ οἰκοδόμημα εἶχεν ἐν τῷ πρώτῳ κύκλῳ 26 δωρικούς κίονας· ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ κύκλῳ ὑπῆρχεν ὁ τοίχος (οὐχὶ οἱ κορινθιακοὶ κίονες), ὡς ἐξήγαγεν ὁ Dörpfeld μετρήσας τὴν καμπυλότητα τῶν διαφόρων λίθων, και ἐν τῷ τρίτῳ οἱ κορινθιακοὶ κίονες, 16 τὸν ἀριθμόν. Ἡ εἴσοδος τοῦ οἰκοδομήματος ἦτο πρὸς ἀνατολάς, ἀπέναντι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ και εἰς αὐτὴν ἀνήρχετό τις δι' ἀνωφεροῦς ἐκ πωρίνου λίθου ἐπιπέδου, κατεστραμμένου νῦν ὄντος κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου (ἄρ. 1), διότι ἐπ' αὐτοῦ εἶχε κατασκευασθῆ κατὰ τὸν μεσαιῶνα κάμιнос πρὸς παραγωγὴν ἀσβέστου(1). Τὸ δάπεδον δὲ ἀπετελεῖτο ἐκ πλακῶν διαφόρου λίθου. Αἱ μὲν δηλ. μεταξὺ τῶν δωρικῶν κίωνων ἦσαν ἐκ πάρου, αἱ δὲ μεταξὺ τῶν κίωνων τούτων και τοῦ τοίχου ἐκ τιτανολίθου, αἱ δὲ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ οἰκοδομήματος ἐκ μαρμάρου· γραφικὴν δ' ὄψιν παρεῖχον αἱ ἀπὸ τῆς βάσεως τῶν κορινθιακῶν κίωνων πρὸς τὸ κέντρον ρομβοειδεῖς πλάκες, αἵτινες ἐναλλάξ ἦσαν αἱ μὲν ἐκ λευκοῦ αἱ δὲ ἐκ μέλανος λίθου (Πίν. Γ'. ἄρ. 1). Ἄγνωστον ὅμως εἶνε ἂν αἱ πλάκες αὗται ἔβαινον μέχρι τοῦ κέντρου ἢ ἂν ἐν τῷ κέντρῳ ὑπῆρχεν ὀπή, δι' ἧς τὸ οἰκοδόμημα συνεκoinώνει τῷ ὑπ' αὐτῷ ὑπογείῳ. Τὸ κέντρον θὰ ἐκάλυπτε καταφανῶς λίθος κυκλικός, τοιοῦτος ὅμως δὲν εὑρέθη.

Και ἐν τῷ λοιπῷ δ' οἰκοδομήματι τὸ ὑλικόν ἦτο διάφορον,

(1) Αὕτη ἡ κάμιнос εἶνε δεδηλωμένη ἐν τῷ τοπογραφικῷ σχεδίῳ ἐν τῷ Ex-pédition de la Morée ὡς φρέαρ.

ἐπεκράτει ὅμως τὸ μάρμαρον καὶ διὰ τοῦτο ὁ Πausanίας ὀρθῶς λέγει περὶ τοῦ οἰκοδομήματος ὅτι ἦτο ἐκ λευκοῦ λίθου. Οἱ δωρικοὶ κίονες, ὁ ἐπ' αὐτῶν θριγκὸς (Πίν. Δ' ἀρ. 1 καὶ 6) καὶ ὁ τοίχος τοῦ οἰκοδομήματος ἦσαν ἐκ πώρου· ὁ θριγκὸς ὅμως τοῦ τοίχου, ὁ τε ἐξωτερικὸς καὶ ὁ ἐσωτερικὸς (Πίν. Δ' ἀρ. 3), ἦτο μαρμαρίνος καὶ ἔτι ἡ σπεῖρα αὐτοῦ (Πίν. Δ' ἀρ. 7) ἢ μὲν ἐξωτερικὴ ἐκ λευκοῦ ἢ δὲ ἐσωτερικὴ ἐκ μέλανος λίθου. Μαρμαρίνον ἦτο καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ οἰκοδομήματος, ἦτοι ἡ στέγη, ἡ ὄροφή καὶ οἱ κορινθιακοὶ κίονες μετὰ τοῦ θριγκοῦ αὐτῶν (Πίν. Δ' ἀρ. 2 καὶ 3), ὅστις ἔχει ἀκριβῶς τὴν αὐτὴν μορφήν, ἣν καὶ ὁ θριγκὸς τῶν πυλῶν τοῦ θεάτρου, ἐξ οὗ ἐπιβεβαιουῦται ἔτι ὅτι ὁ αὐτὸς ἀρχιτέκτων ὁ τὸ θέατρον οἰκοδομήσας ἀποδόμησε καὶ τὴν θόλον.

Ὡς πρὸς τὴν στέγην δὲ (Πίν. Γ' ἀρ. 6) παρατηρητέον ὅτι διάφορα εἶχε τὰ σχήματα καὶ τὰς μορφὰς ἢ τοῦ πτεροῦ (Πίν. Δ' ἀρ. 4) καὶ ἡ τοῦ ἀπὸ τοῦ τοίχου μέχρι τῶν κορινθιακῶν κίωνων χώρου (Πίν. Δ' ἀριθ. 6), καὶ ὅτι οἱ στρωτῆρες ἦσαν ὅλως κεχρωματισμένοι. Τὰ μὲν φατνώματα ἦσαν κυανᾶ, τὰ δὲ περίξ κυμάτια τὸ μὲν κίρρον τὸ δὲ ἐρυθρόν. Ἡ ἀπὸ τῶν κορινθιακῶν δὲ κίωνων πρὸς τὸ κέντρον στέγη θὰ ἦτο ξυλίνη.

Περὶ τῶν χρόνων δὲ τοῦ οἰκοδομήματος ἀλλαχοῦ θέλω γράψαι τὰ δέοντα. Ἐνταῦθα μόνον εἰρήσθω ὅτι ἀπὸ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ οἰκοδομήματος τούτου ἐπῆλθέ μοι εἰς τὸν νοῦν μήπως ὁ τὸ θέατρον καὶ τὴν θόλον ταύτην οἰκοδομήσας ἀρχιτέκτων ἦτο οὐχὶ ὁ ἀρχαιότερος ἀλλ' ὁ νεώτερος Πολύκλειτος, ὁ τῆς Δ' ἑκατονταετηρίδος. Νομίζω δὲ νῦν ὅτι ὑπάρχουσι λόγοι ἀρκούντως πειστικοί, ὅτι πιθανῶς οὐχὶ ὁ ἀρχαιότερος ἀλλ' ὁ νεώτερος Πολύκλειτος ἦτο ὁ ἀρχιτέκτων τῶν προκειμένων οἰκοδομημάτων. Οἱ λόγοι δ' οὗτοι εἶνε ἄλλοι τε καὶ τὸ σχῆμα τῶν ἐπὶ τῶν διαφόρων λίθων τῆς θόλου (τῶν κεραμίδων κυρίως) κεχαραγμένων γραμμμάτων.

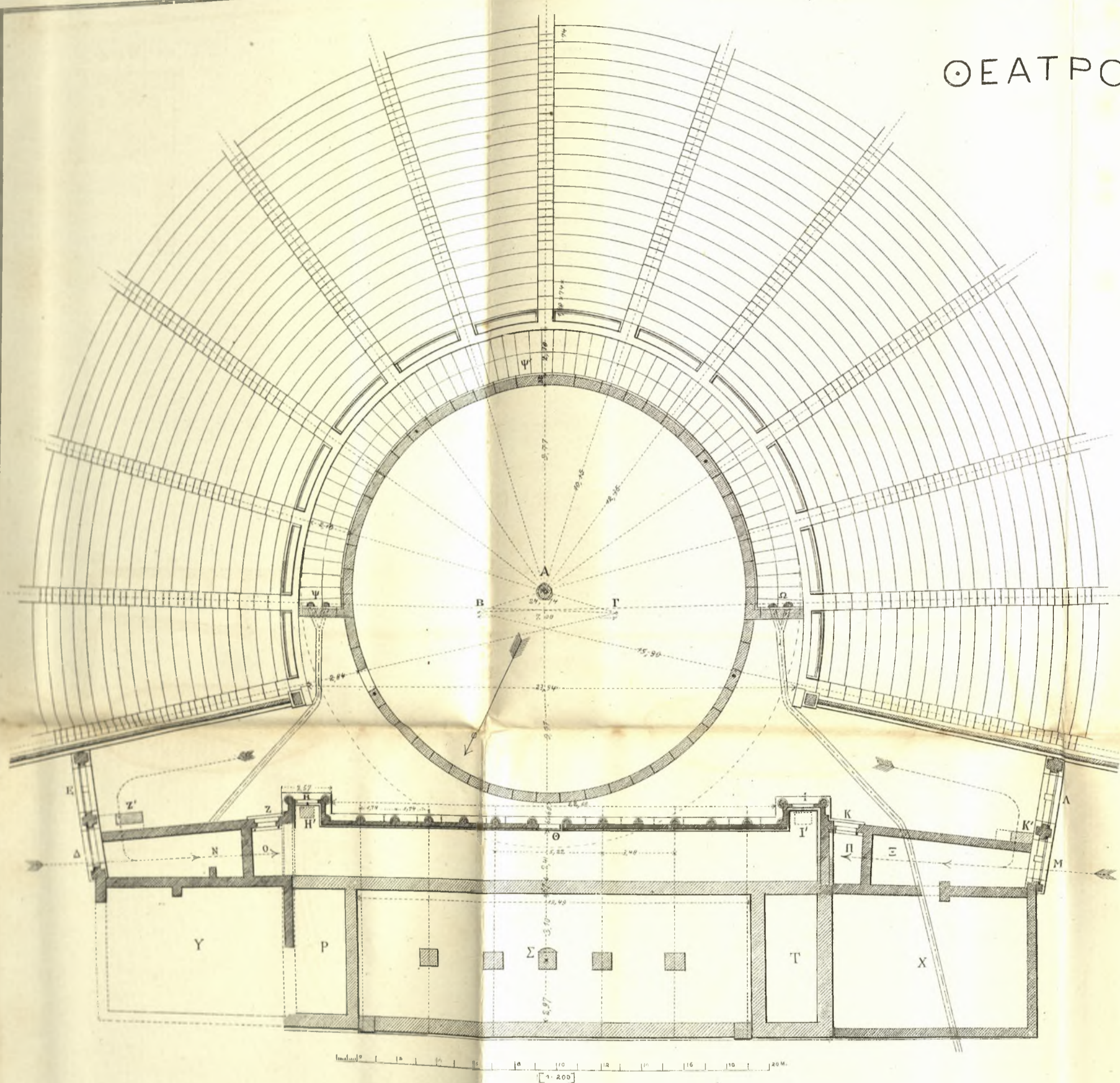
Ἐν τοῖς πρακτικαῖς τοῦ ἔτους τούτου θέλει ἐξακολουθήσει ἡ δημοσίευσις τοῦ λοιποῦ μέρους τῆς ἐκθέσεώς μου ἔνθα γίνεται λόγος περὶ τῶν ἐτέρων οἰκοδομημάτων.

Ἐν Ἀθήναις μηνὶ Μαρτίῳ 1884.

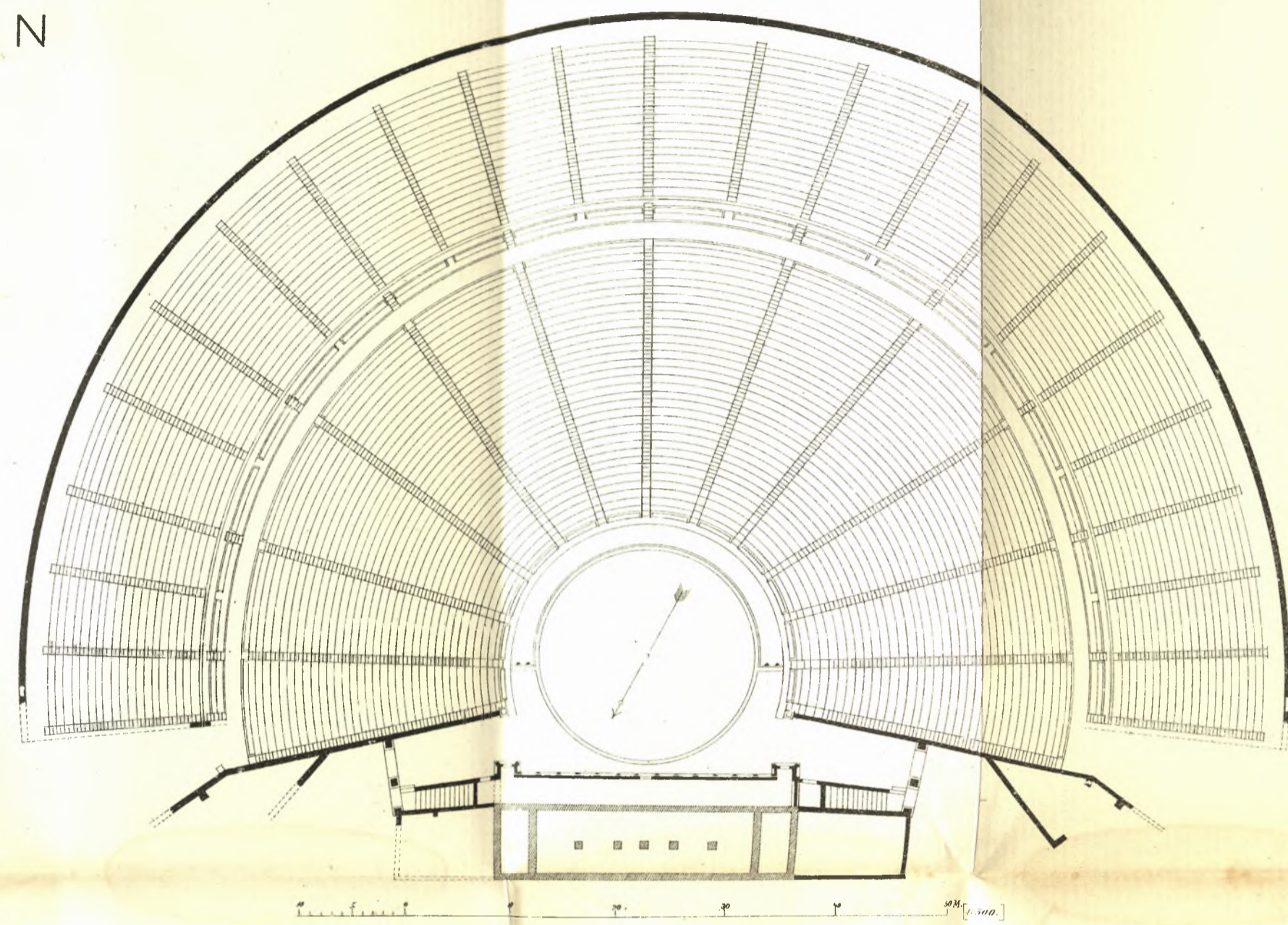
Ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων
Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ.

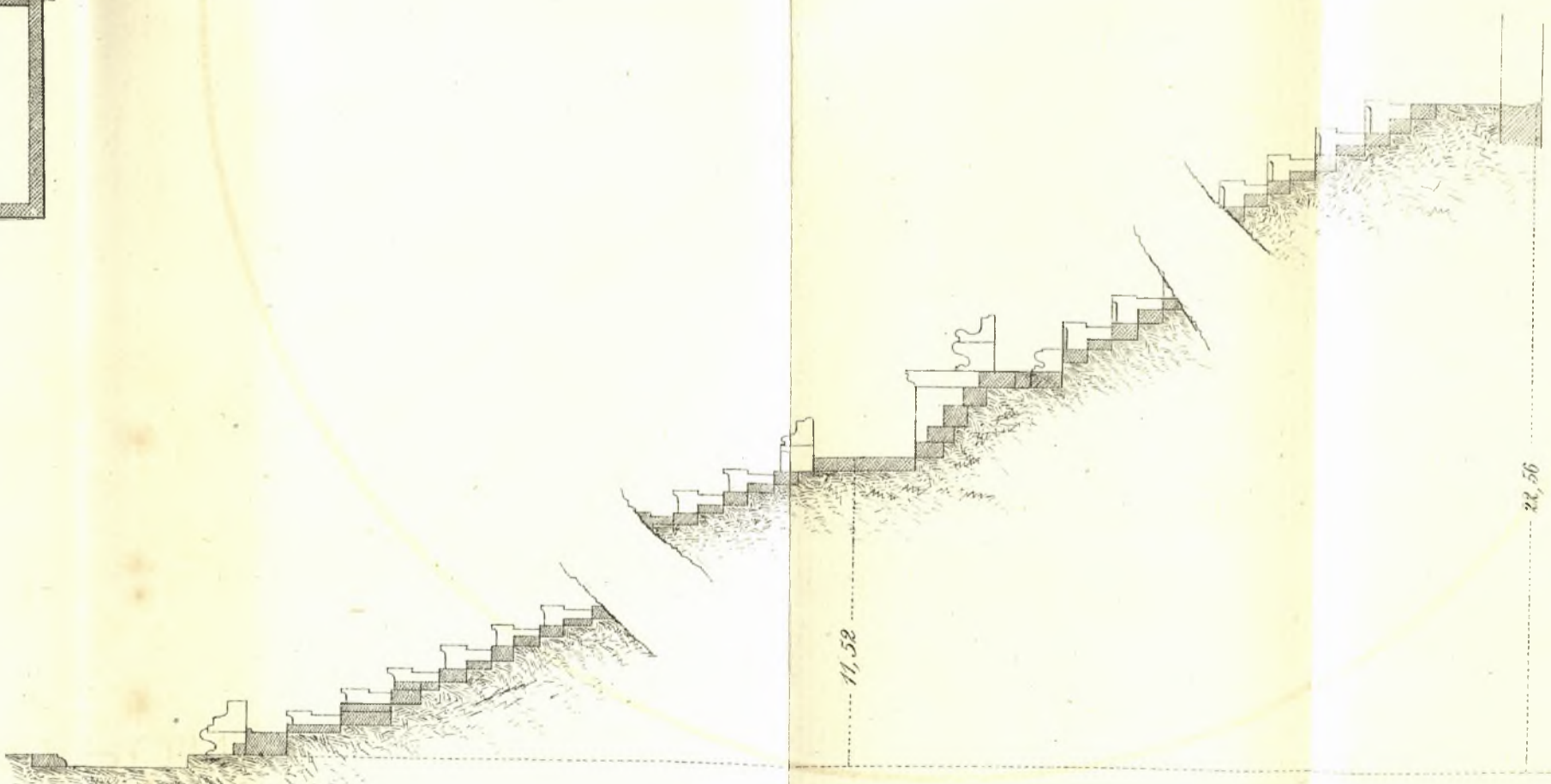
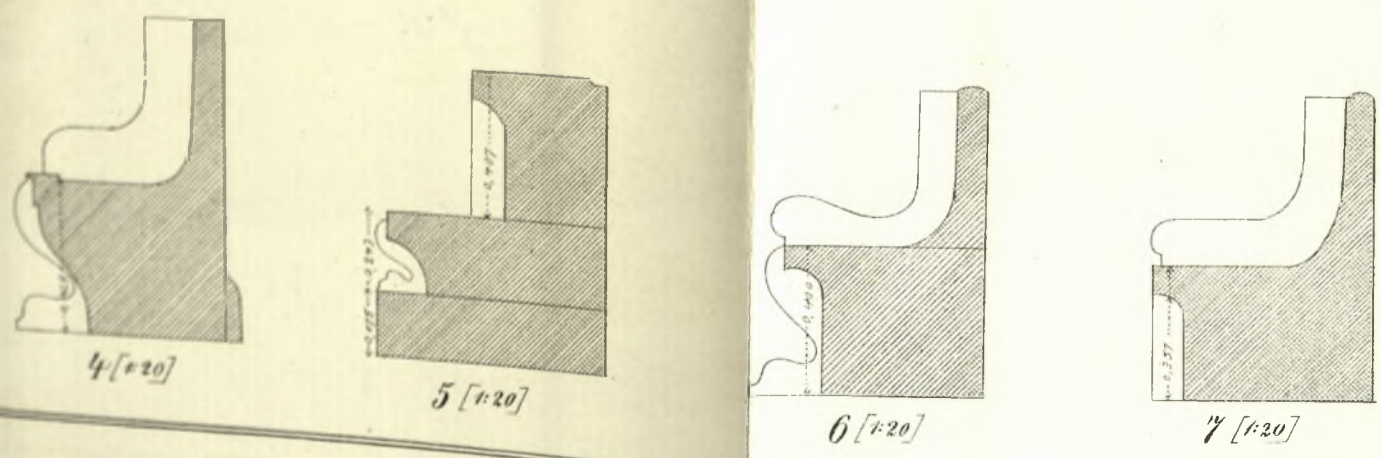
ΘΕΑΤΡΟΝ

3. Κάτοψη της ορχήστρας και της σκηνῆς.

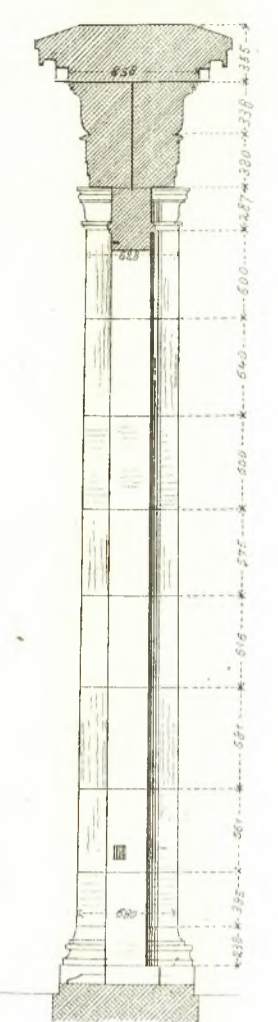
1. Κάτοψη τοῦ θεάτρου.

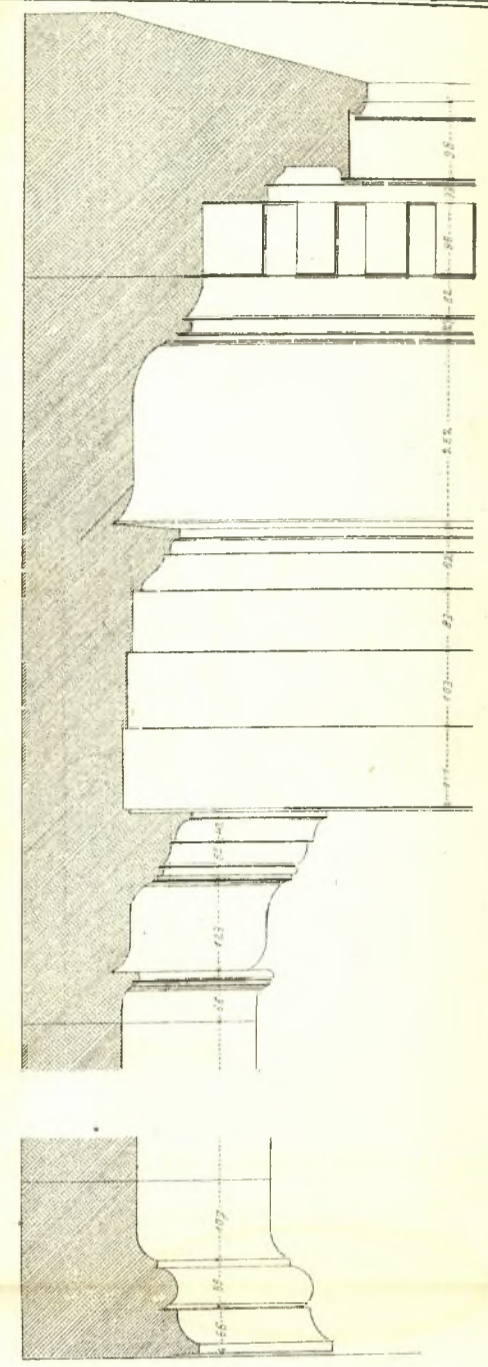
2. Τομή τοῦ τοίχου [1:100]

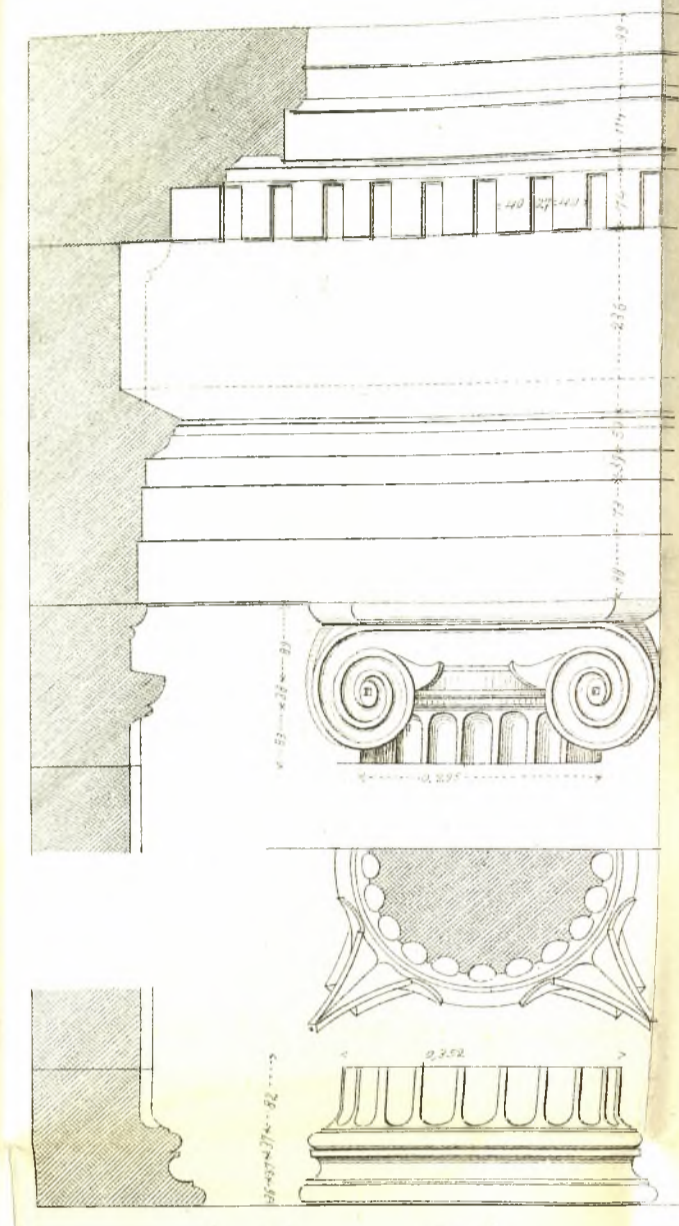
1. Πύλη τῶν δεσφῶν.

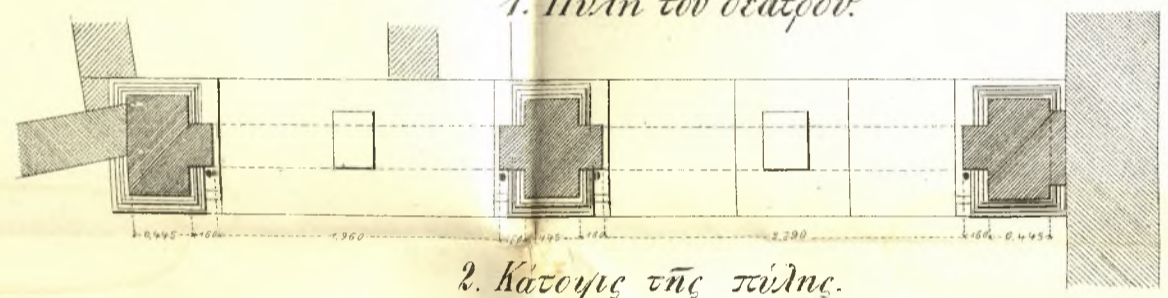
3. Τοῦν τῆς πύλης

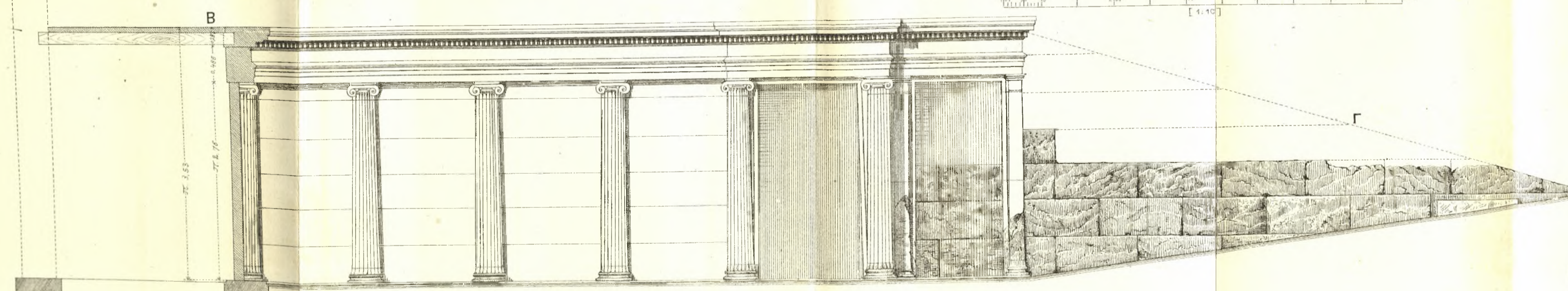
4. Πλασῆς καὶ δορυμῶς τῆς πύλης.

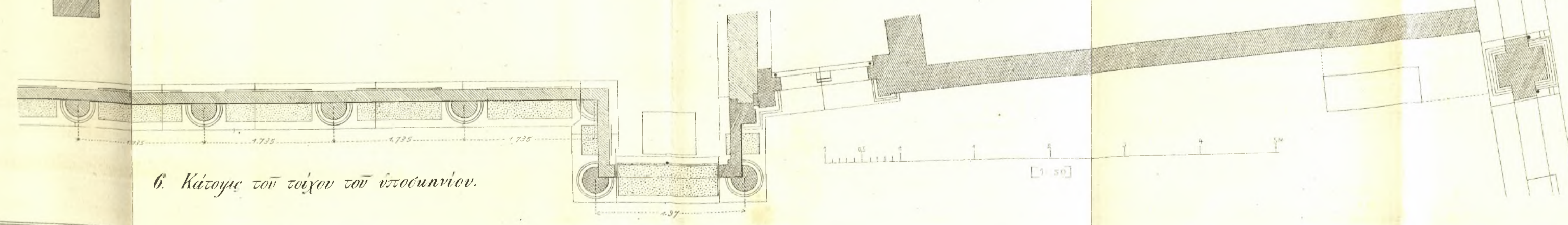
7. Κίον καὶ δορυμῶς τοῦ τοίχου τοῦ ἱεροσυννίου.

2. Κάτογις τῆς πύλης.

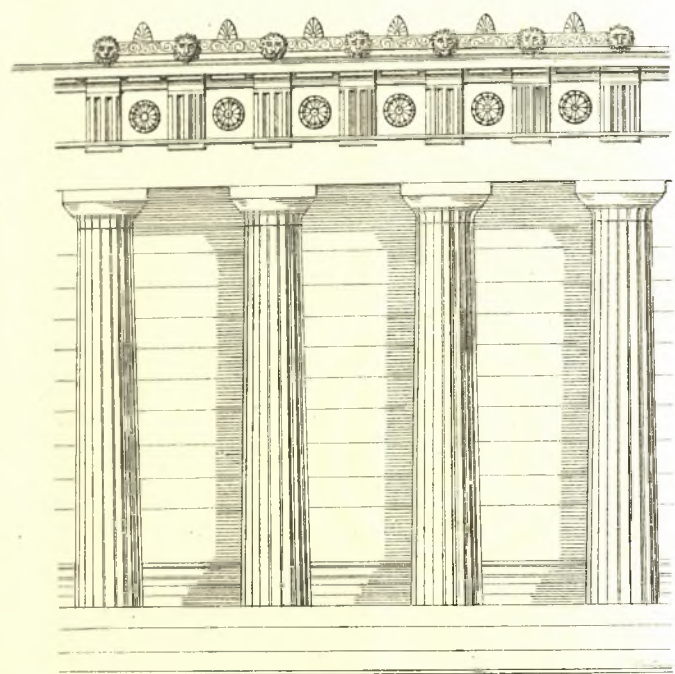
5. Τοίχος τοῦ ἱεροσυννίου.

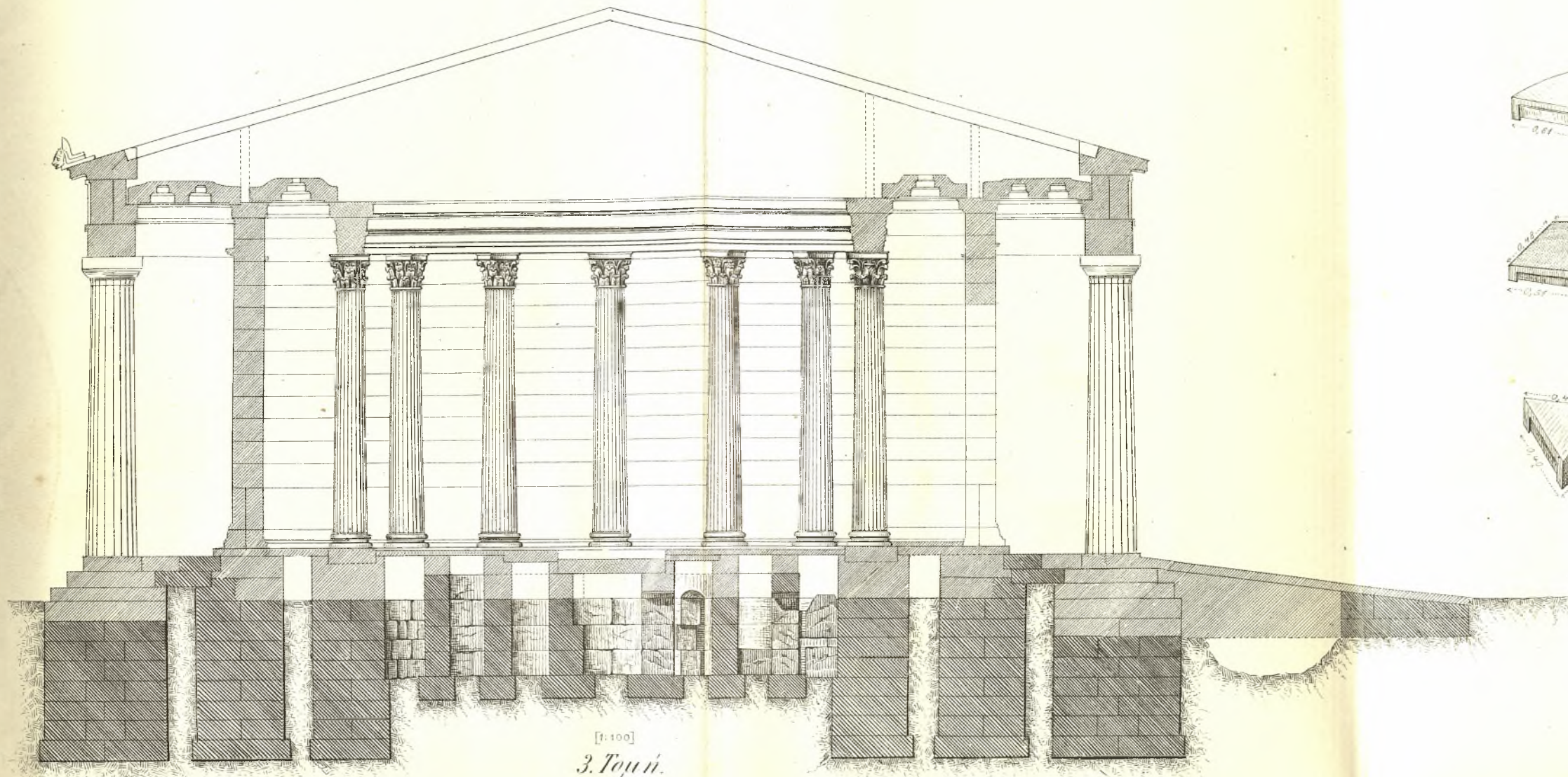
6. Κάτογις τοῦ τοίχου τοῦ ἱεροσυννίου.

ΘΟΛΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΥ

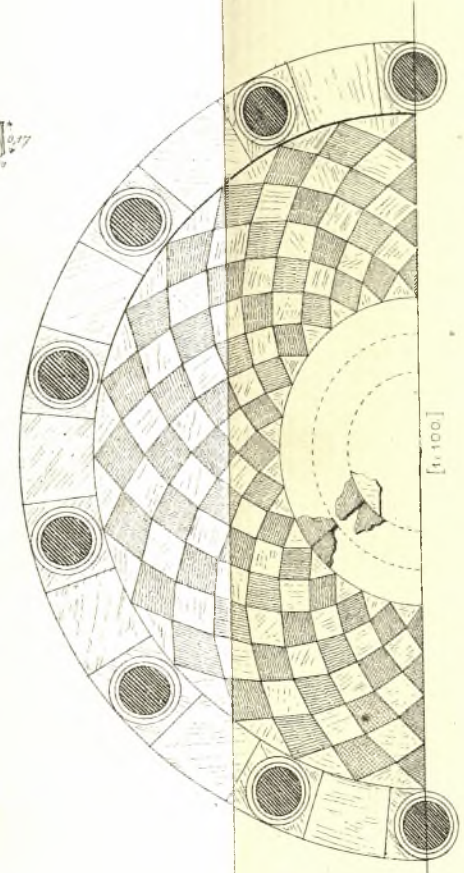
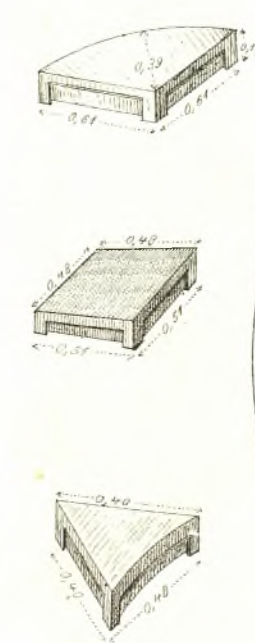
ΠΙΝ. Γ

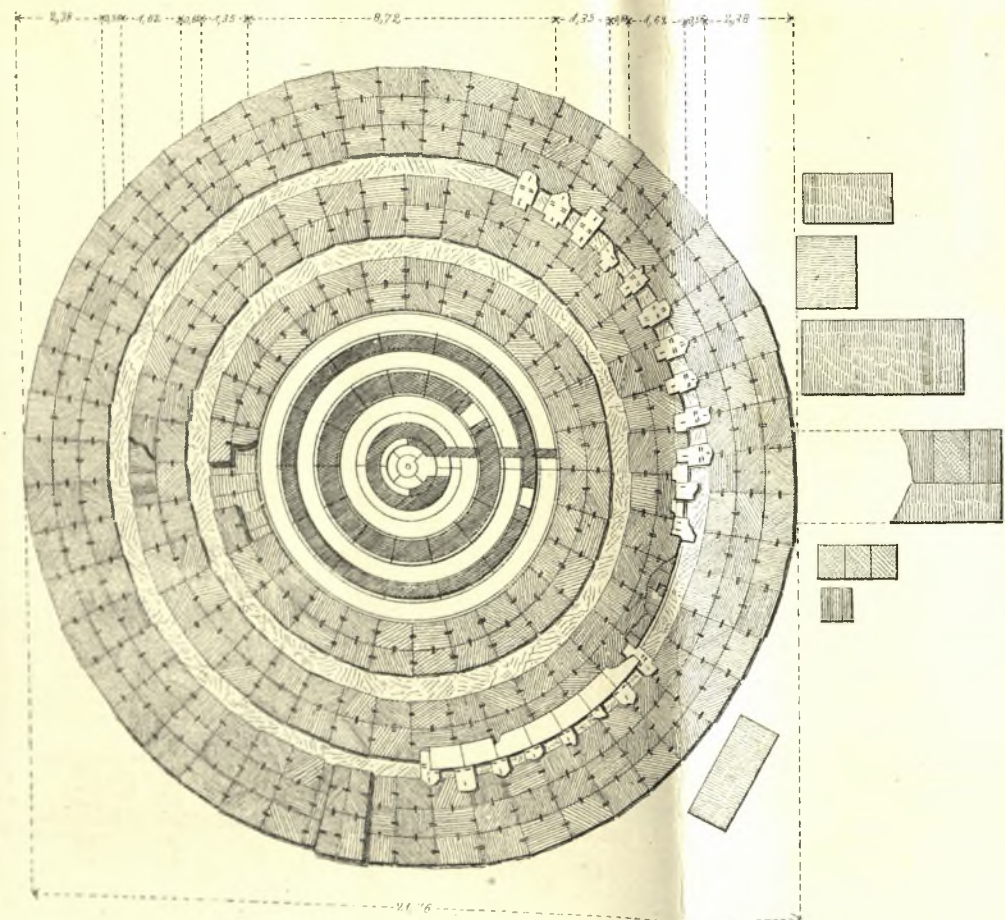
4 Προσόγεις

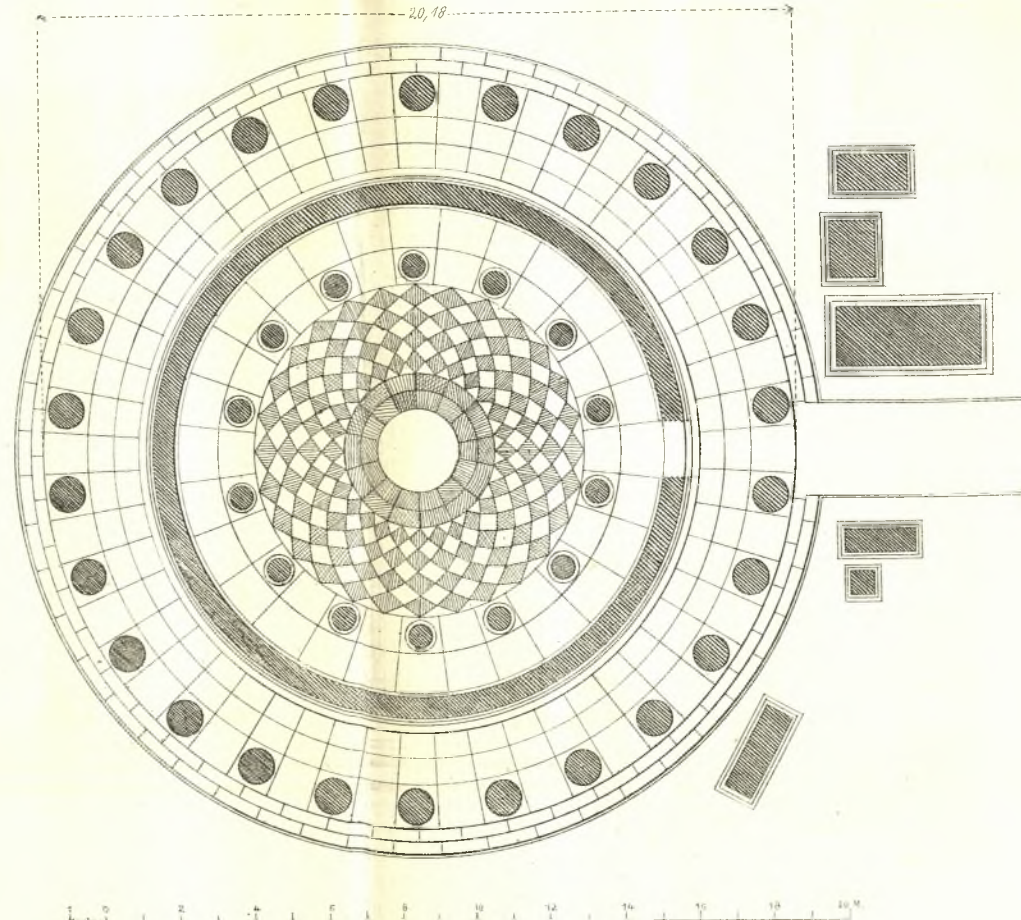
3 Τομή

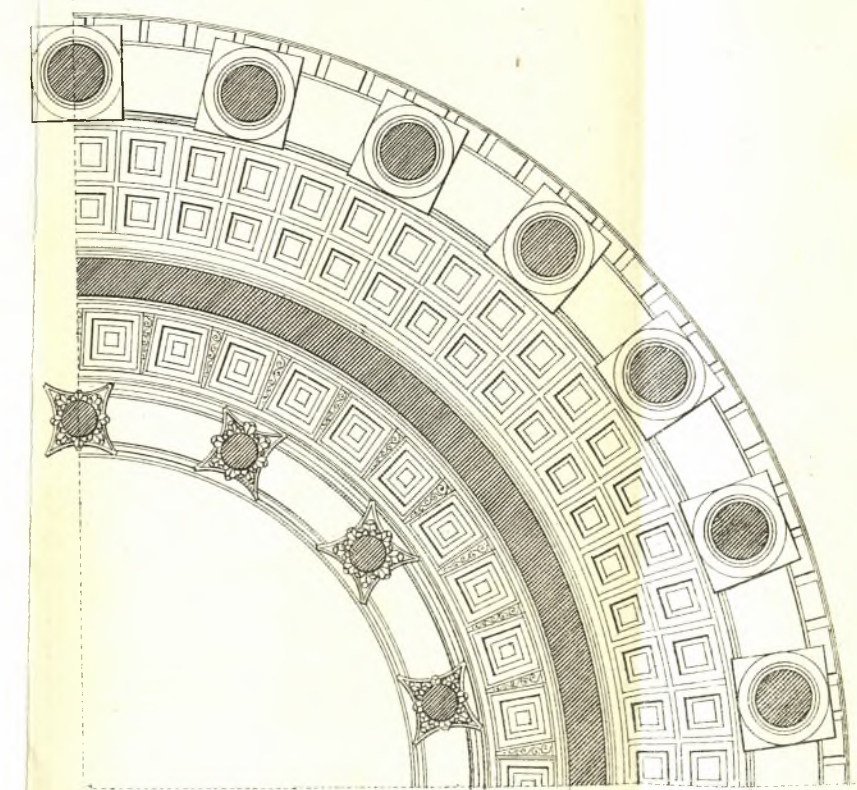
5 Εσωτερικὸν Ἰθάρος

1 Ἐπίπεδος τοῦ οἰκοδομήματος

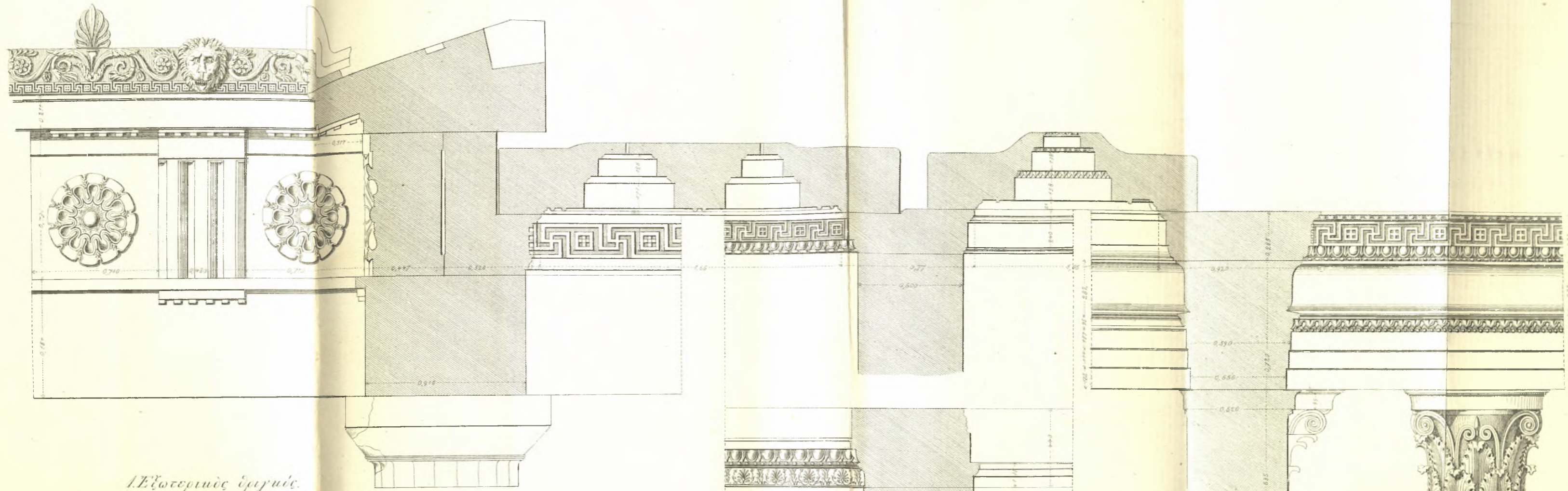
2 Ἀναπαράστασις ἐξόχου

6 Στέγη

Κουρ. Δι. Φραγκ. Δε. ε. κ.

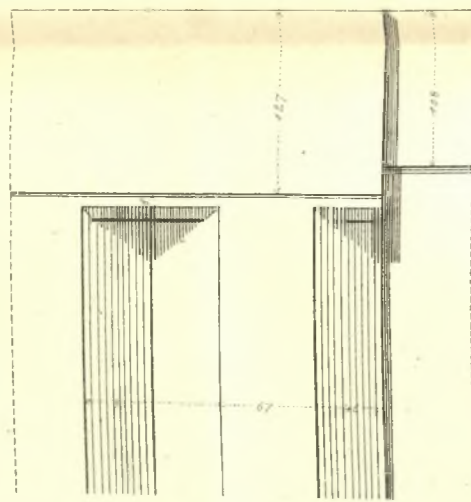
Λιθ. Κ. Τρονθμαν. Ἐν Αθήναις.

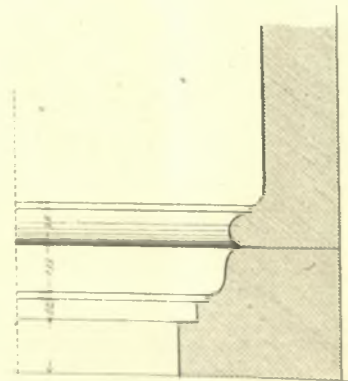
1. Εξωτερικὸς ἰσχυρὸς.

2. Θρυγὸς καὶ στέγη τοῦ περῶν

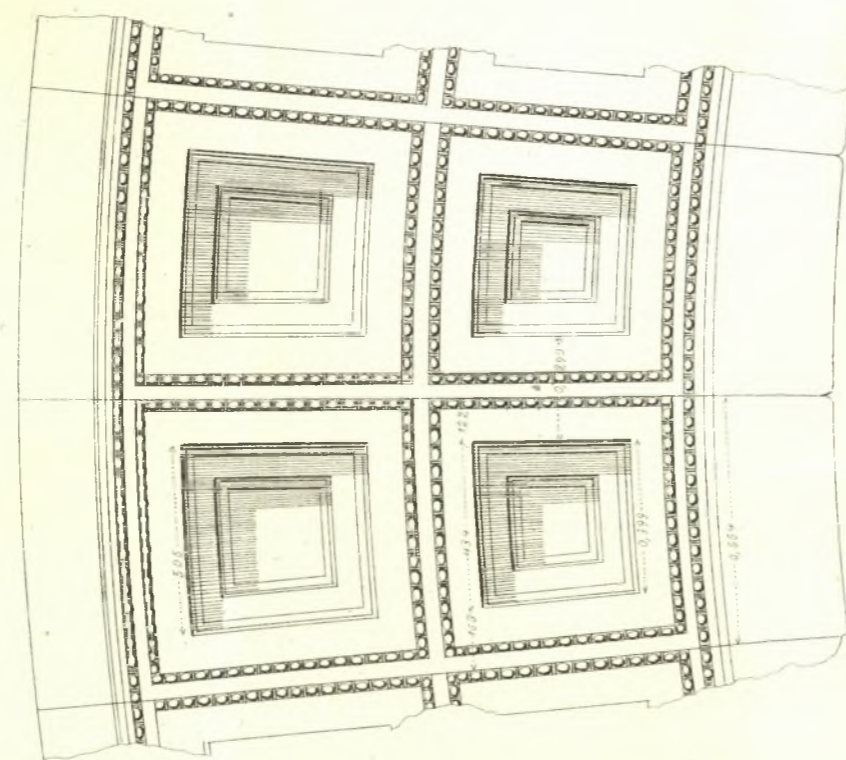
3. Ἐσωτερικὸς ἰσχυρὸς, στέγη καὶ ἰσόζ.

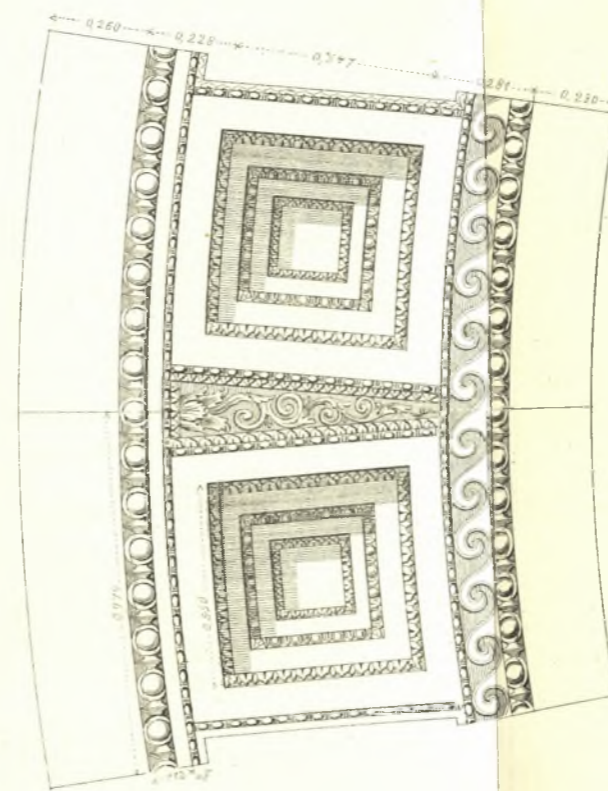
6. Τετράγωνος.

7. Σπῆρα τοῦ τείχους.

4. Ἐν τῆς στέγης τοῦ περῶν

5. Ἐν τῆς ἐσωτερικῆς στέγης

